Organizační úvod

Přednášky budou nahrávány, referáty ne.

Kontaktovat přes e-mail slavikova@karlin.mff.cuni.cz

Teoretické příklady odevzdávat přes Moodle.

1 Prvočísla

Definice 1.1 (Dělitel)

Číslo $d \in \mathbb{Z}$ nazýváme dělitelem čísla $n \in \mathbb{Z}$, značeno $d \div n$, pokud existuje $k \in \mathbb{Z}$ splňující n = kd.

Definice 1.2 (Prvočíslo)

Řekněme, že $n \in \mathbb{N}$ je prvočíslo, pokud n > 1 a jeho jediní kladní dělitelné jsou $1 \ge n$.

 $Nap \check{r} \hat{\imath} k lad$ (Několik prvních prvočísel)

 $2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, \dots$

Věta 1.1 (Základní věta aritmetiky)

Každé přirozené číslo $n \geq 2$ lze zapsat právě jedním způsobem jako součin prvočísel ve tvaru:

$$n = p_1^{\alpha_1} p_2^{\alpha_2} \cdots p_k^{\alpha_k}$$

 $k \in N, p_1 < p_2 < \dots < p_k jsou prvočísla, \alpha_1, \dots, \alpha_k \in \mathbb{N}$

Například

$$2020 = 2^2 \cdot 5 \cdot 101(k = 3, p_1 = 2, p_2 = 5, p_3 = 101, \alpha_1 = 2, \alpha_2 = 1, \alpha_3 = 1)$$

 $D\mathring{u}kaz$

1. krok = existence rozkladu (indukcí):

Pro n=2 zjevně platí $2=2^1$ $(k=1,p_1=2,\alpha_1=1).$

Předpokládejme, že tvrzení platí pro všechna $2 \le x \le n$. Pokud je n+1 prvočíslo, pak $n+1=(n+1)^1$ $(k=1,p_1=n+1,\alpha_1=1)$. Pokud není, pak $n+1=a\cdot b$, kde $1 < a \le b < n+1$. Podle indukčního předpokladu lze a i b rozložit na prvočísla. Zápis rozkladu n+1 pak bude sjednocením všech prvočísel a součtem příslušných α , pokud se prvočísla vyskytují v a i b. (V přednášce byl zaveden zápis bez mocnin, kde prvočísla nemusí být různá, a pak proveden součin.)

2. krok = jednoznačnost rozkladu:

Lemma 1.2 (Euklidovo lemma (bez důkazu))

Nechť $a,b \in \mathbb{Z}$ a nechť p je prvočíslo takové, že $p \mid ab$. Pak $p \mid a$ nebo $p \mid b$.

Použijeme důkaz sporem. Předpokládejme, že tvrzení neplatí. Vybereme nejmenší z přirozených čísel, pro které rozklad není jednoznačný. Označme ho n.

$$n = q_1 \cdots q_l = r_1 \cdot r_m \ (q_1, \dots, q_l, r_1, \dots, r_m$$
prvočísla)

A není pravda, že (r_1, \ldots, r_m) je permutací (q_1, \ldots, q_l) .

Protože $q_1 \mid n$, pak $q_1 \mid r_1 \cdots r_m$ a podle Euklidova lemmatu q_1 dělí alespoň jedno z čísel $r_1, \ldots r_m$. BÚNO $q_1 \mid r_1$, tedy $q_1 = r_1$. Vydělením n číslem q_1 dostaneme menší přirozené číslo, které nemá jednoznačný rozklad. $(\frac{n}{q_1} = q_2 \cdots q_l = r_2 \cdots r_m)$.

Věta 1.3

Prvočísel je nekonečně mnoho.

 $D\mathring{u}kaz$

Důkaz sporem. Předpokládejme, že prvočísel je konečně mnoho, a označme p největší prvočíslo. Definujeme:

$$n_p = 2 \cdot 3 \cdot 5 \cdot \cdots \cdot p + 1$$

Pak $n_p > p$ a n_p dává zbytek 1 po dělení všemi prvočísly, tedy není ani jedním dělitelné. Tedy n_p nemá prvočíselný rozklad. se základní větou aritmetiky.

Poznámka

Důkaz nedává konstrukci vyššího prvočísla, pouze dokazuje jeho existenci.

Například

Mezi 1 a 100 je 25 prvočísel.

Mezi 10^7 a $10^7 + 100$ jsou pouze 2 prvočísla.

 $Označme \Pi(N) počet prvočísel \leq N.$

Existují konstanty $c_1, c_2 > 0$ takové, že

$$\frac{c_1}{\log N} \le \frac{\Pi(N)}{N} \le \frac{c_2}{\log N}$$

Poznámko

Prvočísel je nekonečně mnoho, ale "řídnou". Musí tedy existovat dlouhé úseky bez prvočísel.

Například

Interval $[n!+2,\dots,n!+n]$ neobsahuje žádné prvočíslo. (Jelikož k-té číslo je dělitelné k+1.)

2 Čísla racionální a iracionální

Definice 2.1 (Racionální a iracionální číslo)

Číslo $x \in \mathbb{R}$ je racionální, pokud ho lze zapsat ve tvaru $x = \frac{p}{q}, \ q \in \mathbb{N}, \ p \in \mathbb{Z}.$

Číslo $y \in \mathbb{R}$ je iracionální, pokud není racionální.

Například (Z přednášky)

 $\sqrt{2}$ je iracionální.

Věta 2.1

Nechť $n \in \mathbb{N}$ je taková, že $\sqrt{n} \notin \mathbb{N}$ (tedy n není druhou mocninou přirozeného čísla). Pak \sqrt{n} je iracionální.

Věta 2.2 (Referát 1)

Existují iracionální čísla a,b taková, že a^b je racionální. (Text: skripta z MA, str. 14-15.)

Příklad (Teoretický příklad 1)

Nechť $n \in \mathbb{N}$ a nechť a_1, \ldots, a_n jsou kladná reálná čísla, taková, že $a_1 \cdot \cdots \cdot a_n = 1$.

Dokažte, že

$$(1+a_1)\cdot\cdots\cdot(1+a_n)\geq 2^n.$$